

skulde foregaa ved Knopskydning, idet de siddende Biskopper oprindelig efter Forslaget skulde kunne faa en overvejende Indflydelse paa Valget af den nye. En Biskop, udtaler den radikale Ordfører, er jo en administrativ Embedsmand, ansat under Staten. Man undres over at høre en saadan Udtalelse fra en Mand, der kalder sig fuldblods Grundtvigianer, naar man tænker paa, at en Del af de mest ansete grundtvigske Præster i sin Tid kom til Biskop Martensen, da denne skulde indvies til Biskop, og bad ham, om han vilde lade Indvielsen foretage i Lund, for at den rette apostolske Succession paa ny kunde blive indført, efter at den var blevet afbrudt i 1537; da Bugenhagen, der selv kun var Præst, indviede de første danske Superintendentter. Man ønskede fra den Side at faa en virkelig Biskop. Der maa altsaa paa dette Omraade være sket en fuldstændig Forandring i Opfattelsen, siden man nu ønsker at gøre Biskoppen til slet og ret Tjenestemand. Ganske vist er han Tjenestemand, men han skulde rigtignok helst være meget mere end det. Jeg skal villig indrømme, at en kongelig Udnævnelse til Biskop ikke giver en Mand hans aandelige Personlighed, men en Mand, som har den rette aandelige Personlighed, kan ved at modtage Bispeembedet komme til at øve en stor og betydningsfuld Gerning i sit Land og i sit Folk. Det, der er det vigtigste og mest afgørende, er altsaa at finde og faa udvalgt den rette Person, den, der har den rette Personlighed. Efter dette Lovforslag vil der herefter blive givet Menighederne og Præstestanden Lejlighed til at udtale sig om, hvem de maatte anse for at have de personlige og aandelige Egenskaber, som gør en Mand egnet til at være Biskop, og jeg synes, der er noget, der taler for, at Præster og Menigheder rundt om i Landet fuldt saa meget kan have Forstaaelse af, hvilke kristne Mænd der egner sig til Biskop, som den i Øjeblikket siddende Kirkeminister i et politisk Ministerium. Man har frygtet, at Valget skulde blive præget af de kirkelige Partier, men i Ministerens enevældige Haand er man meget mere udsat for, at Valget bliver præget af Partipolitik, og det forekommer mig at være langt værre.

Det anføres tillige imod Loven, at der ikke fra Befolkningens Side har været frem-

ført noget Ønske om Menighedernes Tilkendegivelse ved Bispevalg. Dette passer imidlertid aldeles ikke, idet den danske Præsteforening baade i 1915 og saa sent som i Maj 1921 har udtalt Ønsket om, at Menighederne og Præsterne ved forestaaende Bispevalg maatte faa lovlig Ret til at udtale sig om, hvem man ønsker til denne Gerning, og i 1916 indkom der fra 888 Menighedsraads Ansøgning om en snarlig Gennemførelse af en Bispevalgløve, idet man fandt, at Bispevalg vilde falde nøje i Traad med Frihedsudviklingen i vor Folkekirke; kun 23 stemte imod. Man ser af denne Menighedsraadsudtalelse, at en Lov om Bispevalg betragtes som en Frihedslov, hvad den jo ogsaa er, hvis man ikke vil vende Sandheden paa Hovedet. Der henvises tillige til, at man saavel i Norge som i Sverige har Bispevalg. Endelig udtalte det kirkelige Fællesudvalg, som repræsenterer 9 af vore største kirkelige Arbejdsorganisationer, sig i 1920 overfor Rigsdag og Regering for Ønskeligheden af, at en Lov om kirkeligt forsvarlige Bispevalg snarest maatte blive vedtaget. Der har altsaa været Anmodninger nok saavel fra Gejstlighedens som fra Menighedernes Side om at tage Skridt i saa Henseende.

Lovforslaget har foruden den ændrede Titel faaet forskellige Ændringer paa sin Vej gennem Folketinget. I § 3 er det saaledes bestemt, at Præst og Menighed skal stemme under eet, hvorimod der i det oprindelige Forslag var foreslaaet, at de skulde stemme i 2 Grupper, Præsterne for sig og Menighedsraadene for sig. Præsterne har ansøgt om at blive fritaget for denne privilegerede Stilling, og indenfor Folketingets Udvalg har man ment at kunne begrænse Præsternes Indflydelse ved at lade Præst og Menighedsraad stemme sammen; Ændringen er saaledes vedtaget i det andet Ting ud fra disse to helt forskellige Synspunkter. Personlig havde jeg hellere set, at man var blevet staaende ved den oprindelige Bestemmelse, thi der er sikkert ingen Tvivl om, at man har forregnet sig grundigt, hvis man har ment ved denne Ordning at indskrænke Præsternes Indflydelse paa Valget, tværtimod. Biskoppernes Indflydelse er derimod kendelig indskrænket, idet Bestemmelsen om, at Ministeren skal afæske samtlige Biskopper Erklæring om Kandidaterne, er